

MIN KINESISKE FAMILIE

Mennesker har ikke idéer, idéer har mennesker. Vi kan ikke altid se den iboende tro, der fører til vores handlinger. Vi kan ikke se de årtusinder, som har formet vores sprog, vores normer og de titusindvis af ting, der udgør menneskers verden. Derfor er det kun, når vi står i det fremmede, at vi kan betragte vores eget liv uden for tågen.

I eventyret rejser vi ud og vender hjem igen, men de skatte man finder, er perspektiv. Evnen til at se, hvad man har, fordi man har et sammenligningsgrundlag. Det fremmede blotlægger, hvad vi allerede har. Derfor er idéen om det fremmede vel nok den mest brugte romantiske kliché.

Mit eget eventyr er netop af den romantiske slags: Fen er ikke bare den kvinde, jeg kom til at elske, men den linse jeg ser kinesisk kultur igennem. I refleksionen af kinesisk kultur er jeg også blevet i stand til at se på min egen kultur med mere forståelse og kærlighed.

Der findes kun et billede af min kone fra hendes barndom. Det blev taget af en generøs

nabo, der ejede et kamera. Børnene fik tøj to gange om året. Et sæt til nytår og et sæt til dragebådsfestival. Det ene sæt skulle klare hele vinteren, det andet hele sommeren.

Eneste barndomsbillede af Fen.

På billedet har Fen en flot ny bomuldsjakke på. Den var i voksenstørrelse, så hun kunne vokse ind i den. Vi kan ikke se den nye bomuldsjakke på billedet. Den var så fin, at Fens mormor har givet hende sin egen jakke ovenpå af frygt for, at Fen skulle gøre sit nye tøj beskidt eller slide på det.

Ikke lang tid efter dette billede blev taget, indser Fens mor, at hun ikke kan tage sig af Fen, efter faren er stukket af fra dem. Fens mor gifter sig igen og flytter til en anden landsby hos sin nye mand. Hun tager Fens lillesøster med, men Fen bliver efterladt hos en anden familie. De tvinger hende til at arbejde om morgenen, så hun ikke kan komme i skole, og de spiser den mad, hendes mor sender til hende. Fen flytter ind i familiens gamle hus og bor alene i et halvt år.

Den historie er bare en af utallige prøvelser, Fen må igennem. Nogle er for forfærdelige til at fortælle. Det er ikke noget, jeg vil dvæle ved, for det vil være en odysse i sig selv. Dog er det nødvendigt for konteksten af resten af denne historie, at I kan mærke karakteren bag pigen på billedet.

Vi sidder i bilen. Det går ad en snoet vej op ad skovklædte bjerge. Jeg stirrer betaget ud af sideruden. Fen aer mig på skulderen: "Her begynder vores land". (På faderens side var Fens familie landadel før revolutionen).

Vi kører videre i to timer, før vi er fremme

Det er et vigtigt foto for Fen, for det er fra første gang, hvor hun tager Kristian med til sin familie. Her forenes den danske og den kinesiske familie; det er en stor begivenhed.

Ude til venstre sidder Kristian med en lille pige, der er datter af Fens onkel. Ved siden af Kristian sidder Poul og Birte, som Fen kalder sine danske forældre. De tog sig meget af Fen, da hun kom til Danmark. Ved siden af Birte sidder Janne, Kristians mor og Fens svigermor, og hendes mand Erik. Og så kommer Fens onkel og hans kone.

Stående har vi den unge generation. Til højre står Fens veninde og så Fen selv med hendes søster ved siden af. Sidst til venstre står Fens venindes lillebror med sin kæreste. Fens venindes familie har finansieret hendes universitetsuddannelse.

Fens hjemegn.

ved familiens hus. Hu-familiens jord strakte sig før til horisonten i alle retninger. Det eneste, der bevidner fortiden, er de mange gravsten, der står i klynger fra bjergets fod langs stien, hele vejen til toppen. Navnet *Hu* går igen og igen. Det er forårsfestival og tid til at besøge forfædrene.

På toppen af bjerget står en sten for familiens vigtigste patriark, der var rådgiver for kejseren i det sene Ming-dynasti for lidt over 500 år siden. Jeg står foran graven med Fen i hånden. Fens onkel præsenterer mig for forfæderen. Vi brænder åndepenge og tænder røgelse. Vi bukker tre gange: En gang af respekt for himlen, en gang af respekt for jorden og en gang af respekt for det menneskelige.

Således blev jeg en del af en anden familie og en anden verden. To år senere giftede vi os. Jeg tog Fens familienavn, fordi det har en historie, som vores børn skal kende.

At overleve revolutionen som rig landejer-familie er en prøvelse, som de fleste nok ikke kan forestille sig. Selv om Hu-familien mistede deres jord, rigdom og magt, så kunne jeg allerede den dag på toppen af bjerget se, at der var noget tilbage. Betydningen af de tre buk; mennesker følger jorden, jorden følger himlen, og himlen følger dao. Med andre ord er menneskeheden underlagt en højere orden, som er evig.

Hr. og fru Hu

I Fens familie er den orden tydelig i alt. Man arbejder pligttopfyldende, uanset om man får løn efter behov, fortjeneste eller ingen løn. Man er taknemmelig, for man ved, hvor meget der er at miste.

Jeg tror, det forklarer, hvorfor den lille sultne pige på billedet i dag står med en succesfuld karriere i verdens mest velstående land.

